

Karkonosze Śnieżne Kotły Schnee grubenbaude 1905



Kolekcja:	Karkonosze - Riesengebirge
Muzeum:	MUSEUM TOMATORUM - Pamiątki Przeszłości
Właściciel:	tomator



Datowanie:	1905
Miejsce pochodzenia:	Niemcy
Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Numer/sygnatura producenta:	830 - Rubezahl-Kunstverlag Hockendorf & Co., Hirschberg
Data i sposób nabycia:	2012-10
Data korespondencji:	bez obiegu
Tytuł oryginalny:	Riesengebirge. Schnee grubenbaude 1490 m u. M.
Rozmiar:	9 x 14 cm
Opis:	Rok 1905. Śnieżne Kotły (Schnee gruben) i schronisko "Nad Śnieżnymi Kotłami" (Schnee grubenbaude) położone na wysokości 1490 m n.p.m. Niezwykle atrakcyjne miejsce widokowe. Tuż przy krawędzi schronisko z końca XIX wieku wybudowane przez właścicieli okolicznych gruntów (gór) rodzinę von Schaffgotsch. W latach 1895-1897 powstał tu potężny hotel górski, jeden z największych w Sudetach. Wyróżniał się niekonwencjonalną formą, zupełnie niepasującą do rejonu Karkonoszy, a szczególnie wysoką wieżą widokową. Jego architektura była inspirowana bryłą zamku Chojnik. Głównym materiałem konstrukcyjnym były granitowe bloki, układane przez włoskich kamieniarzy, sprawiające dużo problemów z transportem. Ciekawostką była sygnalizacja świetlna na wieży pokazująca po zmroku drogę do schroniska oraz informująca o wolnych miejscach. W środku było w sumie aż 5 sal restauracyjnych i 60 miejsc noclegowych. Od 1905 roku schronisko miało połączenie telefoniczne. Schronisko wielokrotnie przebudowywano - w 1920, 1928, 1936 i 1942 - m.in. zlikwidowano 4 sale restauracyjne na parterze i utworzono tam pokoje noclegowe. Prace wykonywali architekci i pracownicy budowlani z Zarządu Budowlanego hrabiów von Schaffgotsch z Sobieszowa. Na początku II wojny światowej budynek przejęło Luftwaffe na ośrodek wypoczynkowy dla

swoich żołnierzy. W 1944 uruchomiono w nim stację radiolokacyjną, której betonowe resztki są widoczne do dnia dzisiejszego.

Po 1945 rozpoczął się jego kolejny remont już pod szyldem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz polską nazwą Wawel. W 1951 schronisko zostało przejęte przez PTTK. W 1960 umieszczono w wieży telewizyjną stację przekaźnikową, co było związane ze zbliżającą się Olimpiadą w Rzymie. Niestety, wiązało się to z zamknięciem tego zasłużonego dla turystyki górskiej obiektu dla turystów, co nastąpiło w maju 1961. Od tego czasu pełni on wspomnianą funkcję stacji przekaźnikowej dla potrzeb telewizji, choć jeszcze w 1962 w wykazie schronisk karkonoskich wymieniany był jako schronisko, ale tylko z bufetem, bez miejsc noclegowych. Od połowy lat 60. XX wieku obiekt zniknął z map turystycznych, stając się "tajnym".

Po kapitalnym remoncie w latach 70. pracuje w nim 3-5 osobowa załoga.

Współcześnie pojawiają się głosy wzywające do ponownego otwarcia tam schroniska, gdyż w wyniku rozwoju technicznego nie ma potrzeby zajmowania całego obiektu dla potrzeb obecnej działalności. Mimo iż budynek jest niedostępny dla turystów, w skrajnych warunkach pogodowych mogą oni uzyskać w nim pomoc – pracownicy wielokrotnie pomagali ratować ludzkie zdrowie i życie.

(WIKI)